

Psalmus. Cxxxvi. in quo docet flere / tū p incolatu pntis vite / tū p dilacōne celestis patrie.
Prop̃ha in p̃sona iustozū p incolatu pntis miserie ait.

Super flumina babilonis ^{sup bo} ^{na dele}
etabilia huius ofusibilis mūdi que more fluminū fluūt
et refluūt (illie sedebimus ⁊ flebimus) vidētes miseriā
in qua sumus et (dum recordaremur celestis patrie) q̃ ē
vera terra nostre promissionis.

Et q̃ flētes sumus inter hoīes malos infructuosos et
difficiles ad trahendū ad rectā fidē q̃ sūt. **I**n medio
babilonie) .i. in plenitudine ofusiois (suscepimus) s̃bra
ximus. .f. (organa ñra) .i. scripturas diuinas utriusq; te-
stamenti et p̃missa dei annūciare illis tāq̃ ab indignis /
ab hīs enī porcis et canib; scripturas auertimus.

Affligimur in sup. **Q**uia in hoc babilonico mundo /
peccatores mīlri demonū q̃ ṽbo ⁊ exēplo (deduxerūt olīm
nos) in peccm tēptātes et irridētes (interrogauerunt)
cur non cātaremus et deduceremus dies in hoc seclō in
gaudio sic ip̃i. **E**t s̃lī illi (q̃ adduxerūt nos) ad hās
miserias p̃ceperūt dicētes irridētes (ymnū cātate nob̃ de
cāticis) q̃ cātabatis in eccl̃ia ex quo vos dicitis hoc esse ad
laudē dei. **I**ta illi dicūt s̃ nos rīdemus. **Q**uō cātabi-
mus cāticū dñi) existētes (in terra aliena) vicis dedita /
vos nō noscitis. cupē nisi q̃ fluit in tpe et̃na meditari ig-
noratis / pleni estis cupiditanib; malis t̃lib; nō dētemus
cātare / nec amicitias eoz habē / ne incipiamus delectari
in reb; sc̃li. **C**eterū nō cātābimus vob; q̃ nō petitis ut au-
diatis h̃mōi cātica sp̃s s̃ ut irrideatis ⁊ blasphemetis vñ
tacebimus. **V**ir iustus inter mala positus ait.

Si oblitus fuero) ac si dicat q̄uis malis vndiq̄ affli-
gar et ab impijs opprobria et irrisiōes patiar si tñ inter
ista oblitus fuero (tui celestis iherusalē) ut illis oplace
velim (obliuiscatur me dextera tua). i. nulla meorū opm
mētio apd̄ deū habeat. **A**dhereat lingua mea faucib⁹
meis) ut omnino mutus hā (si nō iugit memoria tua v̄se
tur in corde meo). **P**ropheta dñs ad dñm orat ut ho-
stes pūiat q̄si dicet ego ita me habeo s̄ o dñe.

Memor esto) ut pūias in futuro iudicō maliciā isto-
rū carnaliū hoīm q̄ iustis adūsant̄ sic esau iacob ē secu-
tus/memor esto (filiorū edom) qd̄ interpretat̄ terrena et
sanguinea. i. hoīm q̄ nrm effundūt sangnē et nos in appe-
titi terrenorū inducē volūt/ et tñ dico memor esto (in
die iherusalē). i. i die iudicij qñ appaēbit claitas fidelū
Memor esto ydumeorū filiorū edom q̄ dicūt nō v̄bis s̄
fās socijs suis siue mīstris cupiētes totaliter euacuare
omnē religionē et sanctimoia; de ecclia. **E**ximate ex-
imate). i. euacuate euacuate q̄cqd̄ iusticie q̄cqd̄ sc̄ita-
tis ē in ea) fundite. ofundite eā (usq; ad fundamētū) f̄ dei
qd̄ ē xp̄s p̄maris. **I**lli ita dicūt s̄. **T**u cōgregacō
malorū filia ofusiōis misera) es i ipa exultacōe et i ipa p̄-
supcōe tua (bt̄is q̄ itribuet) penā tibi debitā p̄ malis q̄
fecisti nob̄ (q̄ beatus r̄uebit ciues tuos) dū sūt puuli ne
vltēius crescāt (et allidet eos ad petrā) xp̄m ut omnino
eorum cupiditates dū tenē sūt moriāt̄ anq̄ in malicia
obdurescant.

Psalmus. Cxxxvij. in quo monet ad laudādū et
exaltādū deū p̄ liberacōe facta p̄ xp̄m.
Propheta in p̄sona viri iusti p̄ liberacōe facta p̄ xp̄m ait.